

Εκείνος

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΜΑΪΟΣ 2012

55

Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄, Χρόνος ΣΤ΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

ΤΕΥΧΟΣ 55 (104)

ΜΑΪΟΣ 2012

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρσός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),
ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νικηταράς, ο μεγάλος ανιδιοτελής ήρωας	99-100
Από τις αλησμόνητες πατρίδες.....	101-104
Ο άγ. Γεώργιος Κουδουνάς στη νήσο Πρίγκηπο ..	105
Αγιολόγιο	106
Ευαγγελικές Περικοπές	107
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	108-109
Ειδήσεις	110-111
Φιλολογική Γωνιά.....	112-113
Ξενόγλωσσες Σελίδες:	
A card for mom..	114
La famille à travers le regard d'un ados	115
Το φάντασμα που διώχνει τον εγωισμό.....	116-117
Περιβαλλοντικό: Εκδρομή της	
Περιβαλλοντικής ομάδας	118
Οι Σπίθες του "Πυρσού"	119

Εξώφυλλο: Το σχολείο μας μέσα στο παραδοσιακό τρενάκι του Πηλίου.

Οπισθόφυλλο: Ανακοίνωση Κατασκηνωτικών Σεμιναρίων & Εκπαιδευτηρίων "Απ. Π."

Ο ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

Ο Νικηταράς, μετά τη νίκη της Μεγ. Επανάστασης, παραγκωνίστηκε. Κάποτε, ζητιανεύοντας, μόλις αντελήφθη το ρώσο πρέσβη, μάζεψε αμέσως το απλωμένο χέρι του.

-Τι κάνετε, στρατηγέ μου; τον ρώτησε ο πρέσβης.

-Απολαμβάνω ελεύθερη πατρίδα, απάντησε υπερήφανα ο ήρωας.

-Μα εδώ, καθισμένος στο δρόμο;

-Ναι, η πατρίδα μου έχει χορηγήσει σύνταξη για να ζω καλά, αλλά έρχομαι εδώ για να παίρνω μια ιδέα πώς περνάει ο κόσμος.

Ο πρέσβης κατάλαβε· Φεύγοντας άφησε διακριτικά να του πέσει ένα πουγκί με χρυσές λίρες.

Ο Νικηταράς άκουσε τον ήχο. Έσπενσε, έπιασε το πουγκί και φώναξε στον ξένο: «Σου έπεσε το πουγκί σου, πάρε το».

Αυτή ήταν η ελληνική αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια που ανάστησε την Ελλάδα.

(βλ. και την πλαϊνή σελίδα)

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ, Ο ΜΕΤΑΛΟΣ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΗΡΩΑΣ (1782 – 1849)

Φίλες και φίλοι,

Ο Νικηταράς (Νικήτας Σταματελόπουλος, ήρωας της Μ. Ελλην. Επανάστασης,) γεννήθηκε το 1782 στο χωριό μεγάλη Αναστάσοβα της Μεσσηνίας. Ο πατέρας του ήταν αρματωλός. Ήταν ανεψιός του Γέρον του Μοριά.

Ο Νικηταράς δεν ήταν μόνο ο απαράμιλλος ήρωας της Επανάστασης του 1821. Ήταν και ο επιτελικός νους και βοηθός του Κολοκοτρώνη, ο οποίος είχε φροντίσει για την μόρφωσή του. Ο Κολοκοτρώνης, θαυμάζοντας τον ανεψιό για τον ηρωισμό και τις μεγάλες αρετές του, τον αποκαλούσε «αρχάγγελο Μιχαήλ».

Με την έκρηξη της Μεγάλης Επανάστασης, στην πρώτη μάχη που δόθηκε στο Βαλτέτσι της Αρκαδίας στις 12-13 Μαΐου, ο Νικηταράς, που κρατούσε με 200 άνδρες τα Δολιανά, κατάφερε εκεί

να αποκρούσει χιλιάδες Τούρκους. Με ψυχωμένη καρδιά ανέκοψαν τους εχθρούς, ώσπου τους τσάκισαν και τους κυνήγησαν με τα σπαθιά τους. Ο Νικηταράς στάθηκε ο ήρωας και ο αρχηγός αυτής της μάχης.

Μετά την άλωση της Τριπολιτσάς δεν καταδέχτηκε να πάρει τίποτα από τα λάφυρα των ηττηθέντων Τούρκων. Γυρνούσε με τις ξύλινες πιστόλες του και με τη λερή από τις μάχες και τις πορείες φουστανέλα του. Αποσπούσε όμως τα πιο ευμενή σχόλια για την ανιδιοτέλειά του. Ήταν από τους πρωτεργάτες του θριάμβου της Μεγάλης Επανάστασης. «Με φτάνει», έλεγε, «η ελευθερία της Πατρίδας». Τα παλικάρια του με κόπο κατάφεραν να αποδεχθεί από τα λάφυρα, σαν ενθύμιο, ένα σπαθί και ένα άλογο. Αλλά, και αυτά δεν τα κράτησε για τον εαυτό του. Το

Κάθε μήνα

Προφητικός λόγος για τις μέρες μας

«Έθνος απαιδαγώγητο και αμόρφωτο, συγκεντρωθείτε και συνδεθείτε με τον Θεό, πριν καταντήσετε σαν το κομμένο άνθος που το παρασύρει ο άνεμος, πριν εκσπάσει εναντίον σας τελειωτικά η οργή του Κυρίου. Αναζητήσατε τον Κύριον όλοι οι ταπεινοί της χώρας, εργασθείτε, αποκτήστε και εφαρμόστε δίκαια κρίση. Αναζητήστε τη δικαιοσύνη, ανταποκριθείτε σ' αυτά που ζητάει ο Κύριος, για να προφυλαχτείτε και να σωθείτε».

(Σοφονίας κεφ. β', 1-3)

σπαθί το δώρισε αργότερα στον έρανο που έκανε η Πελοποννησιακή Γερουσία. Το άλογο, που ήταν μάλιστα και κολοβό, το χάρισε στον Τσοπανάκο. Ο Τσοπανάκος ευχαρίστησε το Νικηταρά με το ακόλουθο σατυρικό τετράστιχο:

Το δώρο σου, Νικηταρά,
είν' άλογο χωρίς ουρά.
Η μου στέλνεις το κριθάρι
ή σου στέλνω το τομάρι.

Μετά την απελευθέρωση, όταν ήρθε ο Καποδίστριας, ο Νικηταράς διορίστηκε Υπασπιστής του. Υπήρξε από τους πιο στενούς συνεργάτες του. Στην Δ' Εθνοσυνέλευση του Άργους ήταν πληρεξούσιος του Λονταριού.

Ομως, επί της εποχής του Όθωνα, το 1839, συκοφαντήθηκε και κλείστηκε στις φυλακές της Αίγινας. Αλλά, μετά από προσωπική παρέμβαση του Μακρυγιάννη, αποφυλακίστηκε. Βγήκε από τη φυλακή, στις 18 Σεπτέμβρη 1841, σχεδόν τυφλός, γερασμένος και πάμπτωχος.

Τα τελευταία του χρόνια, ο σεμνός αυτός ήρωας τα πέρασε αποτραβηγμένος και άρρωστος σε ένα φτωχόσπιτο του Πειραιά. Μάλιστα, κατάντησε και ζητιάνος. Λέγεται ότι η αρμόδια Αρχή είχε καθορίσει μια ορισμένη ημέρα της εβδομάδος στον ήρωα επαίτη. Κάθε Παρασκευή του επέτρεπε να ζητιανεύει στην Εκκλησία της Ευαγγελίστριας. Αυτή ήταν η ανταμοιβή του.

Εκείνο που έκανε το Νικηταρά να ξεχωρίζει δεν ήταν οι βαθμοί και τα αξιώματα, που τα πήραν και τόσοι άλλοι, αλλά η μεγάλη του αγάπη για την πατρίδα, η ανιδιοτέλειά του, η τα-

πείνωση και η φτώχεια του.

Λέγεται, πως όταν η ένδεια του Νικηταρά έφτασε στ' αυτιά τού πρέσβη της μεγάλης δύναμης της Ρωσίας, στάλθηκε αυτός από τη ρωσική κυβέρνηση να συναντήσει τον μεγάλο οπλαρχηγό στο χώρο που επαιτούσε. Μόλις ο Νικηταράς αντελήφθη τον ξένο πρέσβη μάζεψε αμέσως το απλωμένο χέρι του.

-Τι κάνετε, στρατηγέ μου; ρώτησε ο ξένος.

-Απολαμβάνω ελεύθερη πατρίδα, απάντησε υπερήφανα ο ήρωας.

-Μα, εδώ την απολαμβάνετε, καθισμένος στο δρόμο; επέμενε ο ξένος.

Και ο Νικηταράς:

-Ναι, η πατρίδα μου έχει χορηγήσει σύνταξη για να ζω καλά, αλλά έρχομαι εδώ για να παίρνω μια ιδέα πώς περνάει ο κόσμος, απάντησε με απaráμιλλη εθνική αξιοπρέπεια ο Νικηταράς.

Ο ξένος κατάλαβε... και φεύγοντας άφησε διακριτικά να του πέσει ένα πουγκί με χρυσές λίρες. Ο Νικηταράς άκουσε τον ήχο, έσπενσε, έπιασε το πουγκί και φώναξε στον πρέσβη:

-Σου έπεσε το πουγκί σου! Πάρε το μη το βρει κανένας και το χάσεις!!!

Στις 25 ή 27 του Σεπτέμβρη 1849 ο γενναιότερος των γενναίων πεθαίνει ξεχασμένος και πάμπτωχος. Αυτή ήταν η ελληνική υπερηφάνεια που έκανε την Ελλάδα ελεύθερη.

Αλήθεια, πόσο μας είναι απαραίτητο να ζωντανεύουν στη μνήμη μας τέτοιες ηρωικές μορφές προς παραδειγματισμό.

Χ.Γ.Κ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Η Μικρά Ασία είναι η δυτικότερη χερσόνησος της Ασίας. Προσεγγίζει τη Θράκη και τον Ελλήσποντο. Σ' αυτήν υπάρχουν εύφορες πεδιάδες και υψώνονται γραφικά βουνά, όπως ο Ταύρος, ο Αντίταυρος, ο Όλυμπος της Βιθυνίας. Ρέουν ιστορικά ποτάμια, ο Γρανικός, ο Μαίανδρος, ο Κίδνος, ο Άλυσ. Στην αρχαιότητα η Μικρά Ασία διαιρείτο σε δεκαπέντε διοικήσεις. Στους βυζαντινούς χρόνους χωριζόταν σε 17 στρατιωτικές διοικήσεις, τα γνωστά «Θέματα». Στη Μ. Ασία, στην αρχαία ελληνική εποχή, ήκμασαν τα γράμματα, οι τέχνες, το εμπόριο. Είναι η πατρίδα των μεγάλων ποιητών, των φιλοσόφων και των ιστορικών (του Ομήρου, του Θαλή, του Ηροδότου κ.ά.). Υπήρξε μια από τις κυριότερες εστίες του ελληνικού πολιτισμού.

Ο Χριστιανισμός έγινε γνωστός στις ελληνικές χώρες της Μ. Ασίας από τον πρώτο αιώνα. Ο απόστολος Παύλος είχε εξαιρετική ελληνική μόρφωση και κατά τις αποστολικές περιοδείες του επισκέφθηκε τις κυριότερες πόλεις της Μ. Ασίας διαδίδοντας τον Χριστιανισμό. Πλήθος μαρτύρων της χριστιανικής πίστεως άθλησαν και εν Κυρίω εκοιμήθησαν εκεί. Κατά τον 2ο αιώνα ο άγιος Πολύ-

καρπος, επίσκοπος Σμύρνης, σημειώνει χαρακτηριστικά: «καί γάρ καί κατά τήν Ἀσίαν μεγάλα στοιχεῖα κεκοίμηται, ἅτινα ἀναστήσεται τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου».

Ο Μικρασιατικός Ελληνισμός πρωτοστατεί παντού. Στις πόλεις του συγκαλούνται οι περισσότερες Οικουμενικές Σύνοδοι (Α' Νικαίας το 325, Γ' Εφέσου το 431, Δ' Χαλκηδόνας το 451, Ζ' Νικαίας το 787). Επίσης έγιναν και πολλές μεγάλες Τοπικές Σύνοδοι (Λαοδικείας, Γάγγρας, Αγκύρας κ.ά.).

Η Αγία Σοφία Νίκαιας Βιθυνίας πρόσφατα επιδιορθωμένη

Η χριστιανική τέχνη είχε και αυτή την κοιτίδα της στη Μ. Ασία.

Η Μ. Ασία, όταν υποδουλώθηκε στους Τούρκους, έχασε μεν την ελευθερία της, αλλά διατήρησε τον εθνισμό της και την Ορθοδοξία, όπως μαρτυρούν πλήθος μνημείων της. Σε 300 αριθμούνται οι ελληνικές χριστιανικές Μητροπόλεις και Επισκοπές της Μ. Ασίας. Η ελληνική παιδεία ποτέ δεν εξέλιπε. Ο ελληνικός λαός της Μ. Ασίας είναι ο μόνος από όλους τους λαούς, του οποίου η μόρφωση και η παιδεία είχε αποβεί παράδοση. Διατηρούσε πάντοτε άσβεστη τη φλόγα της αγάπης προς την ελληνική παιδεία και έδειχνε στους ξέ-

νους τα μνημεία που ανύψωσαν οι πατέρες των επιγόνων προς λατρεία του Θεού διά της Ορθοδόξου Χριστιανικής πίστεως.

Πιο κάτω παραθέτουμε επιλεκτικά κείμενα που σταχυολογήσαμε κατά την πρόσφατη προσκυνηματική μας εκδρομή στα ιερά χώματα της Μ. Ασίας.

ΣΤΗ ΣΗΛΥΒΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ο άγιος Νεκτάριος, των χρόνων μας, καταγόταν από την όμορφη μικρή πόλη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης. Εκεί έζησε τα πρώτα 14 χρόνια της ζωής του. Την ακμή της πόλεως αυτής, στα χρόνια της αρχαιότητας, μαρτυρούν τα υπολείμματα των τειχών της και τα ανασκαφικά ευρήματά της. Από τον 13ο αιώνα η Σηλυβρία είχε αποκτήσει μεγάλη φήμη για την θαυματουργική εικόνα της Παναγίας της Σηλυβρινής, που φυλασσόταν στο Μητροπολιτικό Ναό του Γεनेθλίου της Θεοτόκου. Την ευσέβεια και το ορθόδοξο φρόνημα των Σηλυβριανών μαρτυρεί και το πλήθος των Εκκλησιών και των αγιασμάτων της. Παλαιά υπήρχαν στην πόλη 40 εκκλησιές, ενώ το 1669 λειτουργούνταν 14. Σήμερα, δυστυχώς, μέσα στη Σηλυβρία δεν σώζεται καμία από τις εκκλησιές, ενώ στην περιοχή της σώζονται ελάχιστα απ' αυτές ερειπωμένες. Το ακμαίο ελληνικό

φρόνημα των τότε κατοίκων της Σηλυβρίας μαρτυρεί και η λειτουργία σχολείων, με τη φροντίδα της Εκκλησίας και των άλλων ελληνικών τοπικών φορέων.

Ο άγιος Νεκτάριος, με το κοσμικό όνομα της παιδικής του ηλικίας Αναστάσιος, αγάπησε από μικρός τα γράμματα. Σύμφωνα με απογραφές, κατά τους βαλκανικούς πολέμους, η Σηλυβρία είχε περίπου 7.000 κατοίκους, από τους οποίους 2.500 ήσαν Έλληνες, 2.500 Τούρκοι, 1.000 Εβραίοι και 1.000 Αρμένιοι. Σήμερα η Σηλυβρία έχει αναπτυχθεί σε νέα πόλη με περίπου 35.000 κατοίκους χωρίς Έλληνες. Παραθέτουμε δίπλα άποψη του ερειπωμένου σπιτιού του αγίου Νεκταρίου, καθώς και το απολυτίκιο του αγίου.

«Σηλυβρίας τόν γόνον καί Αιγίνης τόν ἔφορον, τόν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν, πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ. ἀναβλύζει γάρ ἰάσεις παντοδίας τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμασιώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα».

Το πατρικό σπίτι του Αγίου Νεκταρίου στη Σηλυβρία της Θράκης

Η ΝΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ

Τι είναι η Νίκαια; Η Νίκαια της Βιθυνίας του Ολύμπου υπήρξε, πρώτα απ' όλα, το στερέωμα της πίστεώς μας. Υπήρξε έδρα των δύο Οικουμενικών Συνόδων, της πρώτης, το

325 επί Μ. Κωνσταντίνου, και της εβδομάδας, το 787, που αποκατέστησε τις ιερές εικόνες επί της Αυγούστας Ειρήνης της Αθηναίας.

Η Νίκαια με τα γεγονότα των Οικουμενικών Συνόδων έγραψε τη λαμπρή ιστορία της. Ο Θεός, όμως, της επεφύλαξε και μια άλλη αποστολή, την τελευταία. Να αποτελέσει την ανάσταση και

*Η Αγία Σοφία Νίκαιας Βιθυνίας
ερείπωμένη*

τη ζωή γι' αυτήν την ίδια την Αυτοκρατορία. Ως γνωστόν, η Κ/Πολη υποδουλώθηκε το 1204 στους Φράγκους της Δύσεως, αλλά όμως βρήκε καταφύγιο στην Νίκαια. Η Νίκαια διαδέχτηκε την Κωνσταντινούπολη ως πρωτεύουσα της Βυζ. Αυτοκρατορίας και συνέχισε την εποποιία της ως το διωγμό των Φράγκων από την Πόλη (1261). Ο Θεόδωρος ο Α΄ ο Λάσκαρης μετέφερε την έδρα της Βασιλεύουσας στη Νίκαια.

Η ιστορία της Ρωμανίας τελείωσε με το χάσιμο της Μικράς Ασίας. Η Νίκαια απετέλεσε το λίκνο του νέου Ελληνισμού. Υπήρξε η πρόκληση στη λαίλαπα των Φράγκων. Η Νίκαια απετέλεσε ένα σύμβολο. Έγινε ιδέα. Μεγάλο μάθημα για το σήμερα

και το αύριο. Στις φωτογραφίες παραθέτουμε την εκκλησία της αγίας Σοφίας στη Νίκαια της Βιθυνίας, όπου έγιναν η Α΄ και η Ζ΄ Οικουμενικές Σύνοδοι.

ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ **της Ζωής Γκενάκου**

«Κατ' Αύγουστον τοῦ 1920 ἐπῆλθε ἡ ταχεῖα ἐξόντωσις τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Νικαίας. Ἐκεῖ τήν 14ην Αὐγούστου 1920 ἐπέδραμεν ἡ Κεμαλική μεραρχία τοῦ Δζεμάλ-Μετζίτ. Οὗτος διέταξε τήν συνάθροισιν ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἐξω τῆς κωμωπόλεως πλησίον ἑνὸς ἀντροῦ καί ἐκεῖ κατέσφαξεν ὄλους τοὺς κατοίκους ἀνεξαιρέτως. Τοῦ δέ ἱερέως Ἰορδάνη Χατζηιορδάνογλου διέταξε νά πεταλώσουν τὰς χεῖρας καί τοὺς πόδας καί ἔτσι πεταλωμένον τόν ἠνάγκασαν νά περιπατῇ "τετραποδῆτι" καί ἔχοντα εἰς τό στόμα καλινόν τοῦ ὁποίου τὰ ἡνία ἐκράτει ὁ Χότζας...

Εἷς μόνος ἐκ τῶν κατοίκων κατώρθωσε νά διασωθῇ, διότι ἐξελήφθη ὡς ἀποθανών καί αὐτός ἀποδράσας ἀφηνγήθη τό δράμα ἐν ὅλῃ του τῇ ἀγριότητι.

Ὅταν ἡ μεραρχία Σμύρνης μετά τινος ἡμέρας εἰσῆλθεν εἰς τήν Νίκαιαν, εὔρε τό πῶμα τοῦ ἱερέως πλησίον τοῦ ἀντροῦ. Μετά τῆς μεραρχίας αὐτῆς εἶχεν ἔλθει καί ὁ τότε μητροπολίτης Νικαίας Βασίλειος, ὅστις ἐκήδευσεν τόν ἀκρωτηριασθέντα ἱερέα».

Με την έκθεση αυτή για τα βασανιστήρια των τελευταίων κατοίκων και του μαρτυρικού λευῖτη παπα-Ιορδάνη μπήκε η αιματηρή σφραγίδα στην ιστορία της Νίκαιας, της πόλεως

αυτής που για χιλιάδες χρόνια υπήρξε «το στερρόν και ασύντριπτον του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας έρεισμα».

Όμως, η Νίκαια κι αν έσβησε για τον Ελληνισμό και την Ορθοδοξία κείνο τον Αύγουστο του 1920, παραμονή της γιορτής της Παναγιάς, το όνομά της για τη χριστιανοσύνη ολόκληρη είναι συνδεδεμένο με δυο μεγάλους σταθμούς. Την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, που στέριωσε τον Χριστιανισμό από τη δίνη των αιρέσεων και στοιχειοθέτησε τα επτά πρώτα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως, και την Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδο, που ειρήνευσε την δεινώς χειμαζόμενη εκκλησία και τη σπαρασσομένη πολιτεία από τη λαίλαπα της οικονομικής.

«Η Νίκαια γνώρισε ημέρες θρησκευτικού μεγαλείου και τ' όνομά της είναι συνώνυμο του θριάμβου της Εκκλησίας. Υπήρξε ο κυματοθραύστης των αγρίων κυμάτων των αιρέσεων», γράφει ο μητροπολίτης Νικαίας Γεώργιος. Δεν θα μπορούσε ίσως να βρεθεί χαρακτηρισμός πιο ταιριαστός για την χαμένη από τους μανιασμένους τσέτες πολιτεία που αφάνισαν και έκαψαν ό,τι σεβάστηκε ο χρόνος.

Στον 4ο και 8ο αι., μετά από αιμάτινες περιπέτειες, το πλήρωμα της εκκλησίας στον αγιασμένο τόπο της Νικαίας ξανάβρισκε τη γαλήνη της αλήθειας με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ιεράρχες και κατώτεροι κληρικοί απ' τα πέρατα της αυτοκρατορίας έφθασαν με κάθε μέσο στη Νίκαια, με καθοδη-

γητές τα δοχεία της χάριτος του Θεού, όπως τον πατριάρχη Αλεξανδρείας Αλέξανδρο, τον διάκονό του Αθανάσιο, τον επίσκοπο Τριμυθούντος Σπυρίδωνα, τον επίσκοπο Μύρων Νικόλαο, τον άγιο Ταράσιο κ.ά. Και κει με θαύματα χειροπιαστά το Πνεύμα το Άγιο χειραγώγησε την εκκλησία με το λόγο των αγίων του μακριά απ' την πλάνη των αιρέσεων.

Τούτη η ιδιαίτερη εύνοια στη Νίκαια της Βιθυνίας δεν πρέπει να θεωρηθεί σαν ένα ανεξάρτητο επιφαινόμενο. Πίσω απ' τα συνταρακτικά γεγονότα των Συνόδων που συγκλόνισαν την

εκκλησία, ο μελετητής των ιερών κειμένων θα συναντήσει χορεία ολόκληρη επώνυμων και ανώνυμων μαρτύρων που είτε γεννήθηκαν είτε μαρτύρησαν στη Νίκαια και που τα λύτρα των φρικτών βασάνων τους ήταν η δωρεά του Αγίου Πνεύματος στην Πόλη. Το υπέδα-

φος της Νικαίας αγιάστηκε με αίμα μαρτύρων, πριν φιλοξενήσει τους εκπροσώπους των Συνόδων, τους στυλοβάτες της εκκλησίας. Η αλυσίδα των ασκητών και των αγίων που προηγήθηκαν των δύο συνόδων και έχουν σχέση με τη Νίκαια θα μας δώσει τη σωστή συντεταγμένη του πνευματικού χώρου και θα ερμηνεύσει το θρίαμβο της Ορθοδόξου πίστεως. Η μέχρι μαρτυρίου βίωση της πίστεως απ' τους αγίους της Νικαίας έγραψε με αίμα τον πρόλογο των πρακτικών των Συνόδων και εξασφάλισε τη νίκη του πνεύματος της αληθείας.

Το Σύνθρονο
της Αγίας Σοφίας Νικαίας

Ο άγιος Γεώργιος Κουδουνάς στη νήσο Πρίγκηπο της Κ/Πολης

Σύμφωνα με στοιχεία τουρκικής εφημερίδας, μόνο τα τελευταία τρία χρόνια στην Τουρκία οι πωλήσεις των Αγίων Γραφών στην τουρκική γλώσσα φτάνουν στον εξωφρενικό αριθμό των 8.000.000! Αυτό μας κάνει να αναρωτιόμαστε μήπως είναι πραγματικά πολλά εκατομμύρια οι Κρυπτοχριστιανοί στην Τουρκία.

Πόσοι Έλληνες Ορθόδοξοι στην Ελλάδα γνωρίζουν ότι οι Τούρκοι μουσουλμάνοι κατά χιλιάδες προσκυνούν τον άγιο Γεώργιο τον Κουδουνά στις 23 Απριλίου στη νήσο Πρίγκηπο, κοντά στην Κ/Πολη;

Αυτό που γίνεται κάθε χρόνο στην εορτή του αγίου στην Τουρκία δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως ένα «σύγχρονο θαύμα», βλέποντας τον συνωστισμό δεκάδων χιλιάδων Τούρκων, που περιμένουν ατέλειωτες ώρες, προκειμένου να προσκυνήσουν τη θαυματουργή εικόνα του αγίου Γεωργίου.

Η κυρία Σεμά πρώτη φορά είδε και άκουσε για τον θαυματουργό άγιο στην τουρκική τηλεόραση, πέρυσι. Είδε τις "ουρές" των Τούρκων που περίμεναν έξω από την Εκκλησία με τις ώρες για να ανάψουν ένα κερί. Ήταν 23 Απριλίου, αλλά αποφάσισε να πάει έστω και την άλλη μέρα. «Είναι θέμα πίστης. Ο

άγιος με άκουσε και πραγματοποίησε την ευχή μου», λέει η κ. Σεμά. Θα πάει και του χρόνου και μέχρι τότε θα διαβάσει στα τουρκικά την Καινή Διαθήκη, που της έδωσαν κάποιοι χριστιανοί έξω από το μοναστήρι. Ακόμη και μαντηλοφορούσες ξεχώριζες στην Εκκλησία του αγίου Γεωργίου να προσεύχονται.

Υπάρχουν και άλλα παραδείγματα Ελληνορθοδόξων αγίων που ως άγιοι λατρεύονται στην Τουρκία, σαν να είναι δικοί τους, όπως ο άγιος Ταξιάρχης της Σεβάστειας. Συμβαίνει αυτό, άραγε, επειδή πολλοί στην αντίπερα όχθη εί-

ναι στα κρυφά «δικοί μας».

Ο δημοσιογράφος Νίκος Χειλαδάκης αποκάλυψε σε διάλεξή του, που έγινε στο δήμο Θέρμης, μια

άλλη, εντελώς άγνωστη πλευρά της πραγματικότητας, θαμμένη στη σημερινή Τουρκία, κατά την οποία δεκάδες εκατοντάδες βαπτίζονται φανερά πλέον Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Και χιλιάδες είναι εκείνοι που μεταβαίνουν στα Ορθόδοξα προσκυνήματα, ενώ επιφανείς Τούρκοι παρακολουθούν με δέος τη Θεία Λειτουργία.

Ίσως, όπως έλεγε ο άγιος Κοσμάς (καταγεγραμμένο στις προφητείες του), το 1/3 των Τούρκων θα γίνουν Χριστιανοί...

Από το Αγιολόγιο του μήνα

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΧΙΛΛΙΟΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ (15 ΜΑΪΟΥ)

Ο Άγιος γεννήθηκε το δεύτερο ήμισυ του 3ου αιώνα μ.Χ. στην Καππαδοκία της Μικρᾶς Ασίας από εὐσεβείς γονεῖς. Ἐζησε κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου (306 – 337 μ.Χ.). Κινούμενος ἀπὸ θεῖο ζῆλο ἐπισκέφθηκε τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Ρώμῃ. Ὁ Ἅγιος Ἀχίλλιος ἀσπάσθηκε νωρὶς τὸ μοναχικὸ σχῆμα καὶ μέ ἔνθεο ζῆλο ἐκήρυττε τὸν θεῖο λόγο, διερχόμενος διάφορες χῶρες καὶ ἀψηφώντας ταλαιπωρίες καὶ κινδύνους.

Τὰ πολλὰ του πνευματικὰ χαρίσματα καὶ ἡ θεοφυλὴς δράση του τὸν ἀνέδειξαν Ἐπίσκοπο Λαρίσης. Στόν ἐπισκοπικὸ θρόνο παρέμεινε σαράντα χρόνια, δηλαδή μέχρι τὴν ἐκδήμιά του. Στὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, τὸ 325 μ.Χ. στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας, ὁ Ἅγιος Ἀχίλλιος ἔλαβε μέρος καὶ συνέβαλε μέ τὴν παρουσία καὶ τὴν διδασχὴ του στὴν καταδίκη τοῦ αἵρεσιάρχη Ἀρείου.

Ἐπιστρέφοντας στὴ Λάρισα ἐπιδόθηκε μέ ζῆλο στὴ στερέωση τοῦ ποιμνίου του στὴν Ὁρθόδοξη πίστι. Μὲ τὴν ὑποστήριξη τοῦ αὐτοκράτορα Μ. Κωνσταντίνου κατάρθωσε στὴ θέση εἰδωλολατρικῶν ναῶν νὰ ιδρύσει Ὁρθόδοξους Χριστιανικοὺς Ναοὺς. Ὁ ἅγιος ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἀφοῦ ἔζησε μέ ὁσιότητα ὅλα του τὰ χρόνια καὶ ἀφοῦ ἐπετέλεσε πολλὰ θαύματα. Ἀπὸ τὸν εὐσεβὴ λαὸ τῆς Λαρίσης καὶ ὅλης τῆς Θεσσαλίας πανηγυρίζεται μέ ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Λαρίσης σε πρόεδρον καὶ πολιοῦχον λαμπρόν ἢ χάρις ἀνέδειξεν ὡς Ἱεράρχην σοφόν, παμμάκαρ Ἀχίλλιε· σὺ γὰρ τὸ τῆς Τριάδος

ὁμοούσιον κράτος θαύμασί τε καὶ λόγοις κατετράνωσας κόσμῳ. Ἦν, Πάτερ, ἐξευμενίζον τοῖς σέ γεραίρουσι.

Ἡ ΑΓΙΑ ΘΕΟΔΟΣΙΑ Ἡ ΠΑΡΘΕΝΟΣ (29 ΜΑΪΟΥ)

Ἡ ἁγία παρθενομάρτυς Θεοδοσία εἶχε τὴν καταγωγὴ ἀπὸ τὴν Τύρο τῆς Φοινίκης. Ἐμαρτύρησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορα Διοκλητιανοῦ (284-305 μ.Χ.). Ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ μάλιστα τῶν δεκακτῶ χρόνων διέπρεπε τόσο γιὰ τὴν εὐσέβεια, ὅσο καὶ γιὰ τὸν ζῆλο τῆς ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Φρόντιζε νὰ κηρύσσει τὸν Χριστὸ μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρικῶν γυναικῶν καὶ νὰ ἐλκύη πολλὰς γυναῖκες στὴν ἀληθινὴ πίστι. Κατὰ τὸ πέμπτο ἔτος τῶν διωγμῶν τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἐνῶ βρισκόταν στὴν Καισάρεια τῆς Παλαιστίνης, συνελήφθη καὶ ὁδηγήθηκε δέσμια μπροστὰ στὸν ἄρχοντα Οὐρβανό. Ἐπειδὴ δὲν ἐπέιθετο νὰ θυσιάσει στὰ εἰδωλα, διετάχθη νὰ βασανιστεῖ σκληρὰ. Τῆς ἀπέκοψαν τοὺς μαστοὺς καὶ τῆς καταξέσχισαν τὰ πλευρά. Μέχρι τέλους τὴν ἐπείζαν νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστό. Ἡ ἁγία, ὁμως, μέ φωνὴ πού μόλις ἀκουγόταν, ὁμολόγησε καὶ πάλι σθεναρὰ τὴ χριστιανικὴ τῆς πίστι. Τότε, ὁ εἰδωλολάτρης Οὐρβανός, ὀργισμένος, διέταξε νὰ τὴν ρίψουν στὴ θάλασσα. Ἔτσι ἔλαβε ἡ ἁγία τὸ φωτοστέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὡς δόσιν θεόσδοτον τὴν παρθενίαν τὴν σὴν ἀγῶσιν ἀθλήσεως, Θεοδοσία σεμνή, τῷ Λόγῳ προσήγαγες· ὅθεν πρὸς ἀθανάτους μεταστᾶσα νυμφῶνας, πρέσβευε, Ἀθληφόρε, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ῥυσθῆναι ἐκ πολυτρόπων ἡμᾶς συμπτώσεων.

Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 20.5.12 (ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ)
Ευαγγελική περικοπή: Ιωάν. θ', 1-38
«Επί τούς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ» (στ. 6)

Το ενδιαφέρον του Κυρίου κατά την επί γης παρουσία Του έφθανε όχι μόνο προς την ψυχή του ανθρώπου, αλλά εξίσου και προς το σώμα του.

Το σώμα μας, ως γνωστόν, είναι δημιούργημα του Θεού, όπως ακριβώς και η αθάνατη ψυχή μας. Το σώμα είναι ο αχώριστος σύντροφος της ψυχής, που πρόκειται, όπως μας διδάσκει η θεία Γραφή, να αναστηθεί κι αυτό και να συμμετάσχει στη δόξα και στην ευφροσύνη της βασιλείας του Θεού. Κάθε επιμέρους ὄργανο του σώματος πρέπει να συνεργεί στη σωτηρία μας. Αυτό μας το βεβαιώνει και η ευαγγελική περικοπή με το θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού.

Από τα πολυτιμότερα ὄργανα του σώματος είναι τα μάτια. Η όραση είναι η πιο λεπτή και πιο σπουδαία από τις ανθρώπινες αισθήσεις. Τα μάτια εντυπώνουν στη μνήμη πλήθος από εικόνες, πρόσωπα, γεγονότα. Ότι συλλαμβάνουμε με τα μάτια χαράζεται βαθιά στην ψυχή μας.

Η σημασία και η λειτουργία των ματιών δεν είναι μόνο φυσική, αλλά και ηθική. Το πώς και το τι βλέπουμε επηρεάζει την πνευματική μας ζωή. Όλες οι αρνητικές εικόνες που μεταφέρονται από τα μάτια στην καρδιά γεννάνε σ' αυτήν εμπαθείς επιθυμίες και μας εξωθούν να αμαρτήσουμε, αρχικά μεν με τη σκέψη και στη συνέχεια με πράξεις. Εύκολα ο άνθρωπος αιχμαλωτίζεται από τα μάτια του. Η φιλήδονη περιέργεια που προκαλείται μέσω των ματιών εξάπτει την επιθυμία και παγιδεύει την καρδιά.

Είναι ανάγκη να προσέχουμε τα μάτια μας, ώστε να διατηρούμε καθαρή

και άμεμπτη την όρασή μας. Ο σοφός Σολομών συνιστά: «Ὁφθαλμοί σου ὀρθά βλεπέτωσαν» (Παροιμ. 4, 25). Είναι θεάρεστον όταν βλέπουμε τους ανθρώπους, γυναίκες και άνδρες, με απλότητα, χωρίς πονηριά. Ακόμη πρέπει να μην αφήνόμαστε στο μολυσμό του χυδαίου θεάματος. Στο μεγάλο προφήτη Δαβίδ συνέβη, ως γνωστόν, φοβερή πτώση εκ της οράσεως.

Επιβάλλεται, σε κάθε πνευματικό άνθρωπο, η όρασή του να συνεργεί στον εσωτερικό φωτισμό της ψυχής του και ποτέ να μη θητεύει στα πάθη. Με τη μελέτη του λόγου του Θεού ο άνθρωπος αγιάζει τα μάτια του, που φωτίζονται, όχι μόνο από το υλικό φως, αλλά και από το πνευματικό φως, που είναι ο Χριστός και η αλήθειά Του.

Στον αγιασμό των ματιών μας συντελεί και η μετά προσοχής θέα των ιερών συμβόλων της θείας Λατρείας γενικά, και ειδικότερα η ενατένιση των ιερών εικόνων. Μας υψώνουν και μας βοηθούν να αναγόμεθα από τα αισθητά στα υπεραισθητά.

Είμαστε σήμερα σε μια εποχή που χωρίς υπερβολή τα μάτια μας τρέφονται από την ακολασθαίνουσα σάρκα, από το γυμνό και τη διαφθορά. Πολλές φορές αυτά μας σερβίρονται και υπό το πρόσχημα της ψυχαγωγίας. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, ο θείος λόγος μάς προειδοποιεί: Φυλάξτε καθαρή την όρασή σας.

Ας προσευχόμεθα: «Κύριε ἀπόστρεψον τούς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με» (Ψαλμ. 118, 37).

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Ως προετοιμασία για το Πάσχα έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων προβολή για τους Αγίους Τόπους, μέσα απ' την οποία παρακολουθήσαμε ένα-ένα τα γεγονότα των Παθών του Κυρίου και τα μέρη όπου αυτά έλαβαν χώρα. Οι μεγαλύτεροι συμμαθητές μας θυμήθηκαν το προσκύνημά τους με το Σχολείο στους Αγίους Τόπους πριν 4 χρόνια και όλοι κατανοήσαμε καλύτερα και εμβαθύνσαμε στο σχέδιο της σωτηρίας μας. Μεγαλειώδης και ασύλληπτη απ' τον μικρό μας νου η αγάπη του Θεού για μας!..

Τα αγόρια των Κατασκηνωτικών Σεμιναρίων του Σχολείου μας βρεθήκαμε μια μέρα του Απριλίου στην πολυαγαπημένη μας Κατασκήνωση. Μετά από σύντομη ευχαριστία στο εκκλησάκι της Μεταμόρφωσης νιώσαμε χαρά από τη γνωριμία μας και με νέα μέλη. Πήραμε δεκατιανό και αρχίσαμε το παιχνίδι μέχρι το μεσημέρι. Ο συναγωνισμός και πάνω απ' όλα η χαρούμενη διάθεσή μας έκαναν τη συντροφιά μας διασκεδαστική. Στην Κατασκήνωση μάς πρόσφεραν φαγητό, φτιαγμένο με φροντίδα από τις κυρίες της Αγάπης, όπως πάντα νόστιμο και χορταστικό. Στη διάρκεια του γεύματος φέραμε στη μνήμη μας όμορφες εμπειρίες από την κατασκηνωτική ζωή και εκφράσαμε τη χαρά μας τραγουδώντας κατασκηνωτικά τραγούδια. Η συνάντηση είχε ως κατάληξη μια εποικοδομητική πνευματική συζήτηση. Για άλλη μια φορά δεν καταλάβαμε πώς οι ώρες πέρασαν τόσο γρήγορα...

Λίγες μέρες αργότερα πραγματοποιήθηκε στο Κατασκηνωτικό χώρο συνάντηση **και για τα κορίτσια**. Η συμμετοχή τους ήταν μεγάλη. Το κέφι φούντωσε από την αρχή. Είδαμε σε φωτογραφίες και θυμηθήκαμε πολλά κατασκηνωτικά στιγμιότυπα. Τραγουδήσαμε με παλμό, ψυχαγωγηθήκαμε με ομαδικά παιχνίδια, συζητήσαμε κάποιους προβληματισμούς της ηλικίας μας. Δεν έλειψε και η ενδιαφέρουσα επίκαιρη προβολή. Πρόγραμμα γεμάτο, δηλαδή κατασκηνωτικό!

Το Σχολείο μας λειτούργησε και πάλι ως Εξεταστικό Κέντρο για τα διπλώματα του **Cambridge** στους **Η/Υ**. Η προετοιμασία που κάναμε ενδοσχολικά όλο το χρόνο απέδωσε καλούς καρπούς για τους περισσότερους από μας, που κουρασθήκαμε μεν, χαιρόμαστε όμως τώρα με την επιτυχία μας, που πιστοποιήθηκε και επίσημα με τα αντίστοιχα πτυχία!

και δημιουργίας

Έφτασε επιτέλους ο καιρός για τη φετινή **εκδρομή της Περιβαλλοντικής Ομάδας του Σχολείου μας**. Επισκεφτήκαμε το Κέντρο Περιβαλλοντικής Αγωγής και Ευαισθητοποίησης της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών στη Βουλιαγμένη Αττικής. Ξεναγηθήκαμε σε όλο το χώρο του Κέντρου, μέσα σε κατάφυτο δάσος που φτάνει ως την παραλία. Σ' όλη τη διαδρομή και με τη βοήθεια των υπευθύνων θαυμάσαμε αξιοπρόσεκτα θεάματα. Συμμετείχαμε σε διασκεδαστικές δραστηριότητες που μας δίδαξαν πολλά σχετικά με

τη Δημιουργία και με τη στάση που πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος απέναντι σε αυτήν (βλ. και τη σελ. 118 του Περιβαλλοντικού).

Η Πρωτομαγιά βρήκε πολλούς από τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας **στα πανέμορφα χωριά του Πηλίου**. Σε ένα πλούσιο σε βιώματα

διήμερο εξερευνήσαμε και απολαύσαμε το υπέροχο φυσικό τοπίο με την πλούσια βλάστηση, τις άφθονες πηγές και τους καταρράκτες της περιοχής. Χαρήκαμε την οδοιπορία στο δάσος της

Πορταριάς και περπατήσαμε σε παραλίες με μοναδικούς βραχώδεις σχηματισμούς (Μυλοπόταμος) μπροστά στα αγαπημένα νερά του Αιγαίου που απλώνονταν στα πόδια μας.

Θαυμάσαμε τις εκεί αξιοποιημένες παλιές εκκλησίες και συγκινηθήκαμε **στο Σχολείο του Ρήγα Φεραίου** στη Ζαγορά. Ιδιαίτερα χαρήκαμε **την υπέροχη διαδρομή Μηλιές – Λεχώνια με το τοπικό τρενάκι** και επισκεφθήκαμε το Περιβαλλοντικό Κέντρο Μακρινίτσας, στο οποίο μας ενημέρωσαν για την εντυπωσιακή δράση του. Τέλος, ευχαριστηθήκαμε από τη φιλοξενία σε παραδοσιακούς ξενώνες της Τσαγκαράδας. Περάσαμε υπέροχα, για άλλη μια φορά...

Οι Παρατηρητές, Αδ. Τσουρουφλή, Α' Γυμν. – Χρ. Σωτηριάδης, Β' Γυμν., & Σία.

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.

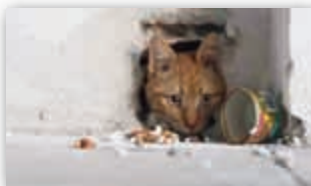
Το μήνυμα της Ανάστασης του Κυρίου γίνεται πιο γενναίο και ξεκάθαρο όταν παρατίθεται από παιδιά προς τους αλλοθρήσκους. Στο Πακιστάν των 200.000.000 Μουσουλμάνων, με την ελάχιστη Χριστιανική μειονότητα, ο διωγμός των «απίστων»,

μερικές φορές μέχρι και θανάτου, αποτελεί καθημερινή πρακτική. Μάλιστα εκεί, είναι

και κρατικά κατοχυρωμένος με τον αποτρόπαιο μονομερώς εφαρμοζόμενο νόμο "κατά της βλασφημίας". Έτσι, η παρουσία των παιδιών και φέτος στην πασχαλινή Θεία Λειτουργία του αγίου Ιωάννη στην Πεσαβάρ Πακιστάν αποτελεί ασφαλώς ηρωική πράξη. Ατενίστε στη φωτογραφία με σεβασμό τα χριστιανόπουλα του Πακιστάν την ώρα της θείας Λατρείας. Τα βλέπουμε ως τους σύγχρονους νεομάρτυρες.

ΕΚΤΙΣΑΝ... ΤΗ ΓΑΤΑ! Ακούστε ένα παράδοξο: Σε ένα σπίτι της κάτω

Σαξονίας, κρατιδίου της Γερμανίας, επί μέρες ακουγόταν ένα νιαούρισμα

από το καινούργιο μπάνιο της οικογένειας. Ποιος να φανταστεί πως η γάτα του σπιτιού είχε «χτιστεί» κατά λάθος εκεί από τους τεχνίτες που έκαναν την ανακαίνιση του κτιρίου! Τέσσερις μέρες άντεξε το δύστυχο ζώο, έως ότου η πυροσβεστική ανέλαβε τη διάσωσή του. Οι πυροσβέστες, χρησιμοποιώντας **μια ενδοσκοπική κάμερα**, όπως έγραψε γερμανική εφημερίδα, εντόπισαν την «εντοιχισμένη» γάτα. Από τι νομίζετε; Από τα λαμπερά της μάτια. Γκρέμισαν τον τοίχο και απελευθέρωσαν το ζώο, παραδίδοντάς το στην ιδιοκτήτριά του. Η ταλαιπωρημένη γατούλα, αν και φανερά τρομαγμένη, είναι τώρα μια χαρά.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΒΟΥΡΙΩΝ.

Από την εξωτική Τασμανία έρχεται «ο βασιλιάς των καβουριών» να κατακτήσει τα ενυδρεία

της Ευρώπης. Οι διαστάσεις του καβουριού αυτού είναι εντυπωσιακές. Το πλάτος του φτάνει τα 40 εκατοστά. Η δαγκάνα του φτάνει κι αυτή τα 40 εκατοστά. Το βάρος του αγγίζει τα 7 κιλά. Το όνομα του καβουριού είναι Κλοντ. Είναι ο μεγαλύτερος κάβουρας που έχει δει ποτέ μάτι ανθρώπου. Έπεσε στα

δίχτυα ενός Αυστραλού ψαρά, μαζί με άλλα δυο καβούρια μικρότερων διαστάσεων. Και ο ψαράς δεν έχασε την ευκαιρία: Πούλησε τον κάβουρα σε ένα βρετανικό ενυδρείο αντί 3.000 αγγλικών λιρών.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΟΥΣ.

Ομάδες μαθητών Γυμνασίου της χώρας μας άρχισαν να γίνονται ερευνητές στα πλαίσια εκπαιδευτικού προγράμματος. Γράφουν με ένα διαφορετικό τρόπο την ιστορία του τόπου τους. Συνέθεσαν ένα ζωντανό κομμάτι της μέσα από την εμπειρία τους (με φωτογραφίες, ηχογραφημένα ντοκουμέντα, βίντεο κ.ά.). Στο ακριτικό Πέπλο του Έβρου

μαθητές τού εκεί Γυμνασίου βιντεοσκοπήσαν κατάλληλες τοποθεσίες, έκαναν βιβλιογραφικές έρευνες και επισκέφτηκαν

τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, για να εξοικειωθούν με την έρευνα. Επισκέφτηκαν ακόμη το μουσείο Θρακών και το Εθνολογικό μουσείο Αλεξανδρούπολης. Τον Μάρτιο πήγαν εκδρομή και στο Δάσος της Δαδιάς. Με τηλεσκοπία παρακολούθησαν ζωντανά από το παρατηρητήριο τους σαρκοβόρους γύπες που έτρωγαν, μερικοί από τους οποίους έχουν διαστάσεις 2,5 μ. με απλωμένα τα φτερά τους. Είδαν ακόμη και εντυπωσιακή προβολή. Γέμισαν από ικανοποίηση και χαρά για τους δημιουργικούς τους στόχους. Βλέπουμε με χαρά παιδιά

της ηλικίας μας να κοινωνικοποιούνται σταδιακά και να αισθάνονται πως κάποιος τους δίνουν σημασία.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΙΣ Η.Π.Α.

Στις Η.Π.Α υπάρχουν ελληνικά σχολεία της Ορθόδοξου Ελληνικής Αρχιεπισκοπής. Έχουν ιδρυθεί, κατά το πλείστον, από Ελληνικούς Συλλόγους. Στα σχολεία αυτά τα παιδιά ελληνικής καταγωγής διδάσκονται την ελληνική

γλώσσα, ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς, ακόμα και ελληνική μαγειρική. Το μέλλον της ελληνικής παιδείας στις Η.Π.Α βρίσκεται στη συνέχιση της λειτουργίας ελληνικών charters στα οποία διδάσκονται την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό. Και μάλιστα σ'αυτά φοιτούν όχι μόνο μαθητές ελληνικής καταγωγής, αλλά και παιδιά αμερικανικής καταγωγής που ενδιαφέρονται να μάθουν την ελληνική γλώσσα. Η λίστα αναμονής είναι μεγάλη. Η κ. Στ. Κοκόλη, πρόεδρος της επιτροπής Παιδείας του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού στην Αμερική, πιστεύει ότι «διατηρώντας ανοιχτά αυτά τα σχολεία εργαζόμαστε συστηματικά στη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού».

Ο δικός σας ρεπόρτερ

Ποιητική

Η προς την πατρίδα αγάπη μου

Δεν είναι διαβατάριο πουλί που για μια μέρα
σχίζει τα νέφη και περνά γοργό σαν τον αγέρα
ούτε κισσός που αναίσθητος την πέτρα περιπλέκει
ούτε αστραπή που σβήνεται χωρίς αστροπελέκι
δεν είναι νεκροθάλασσα, βοή χωρίς σεισμό·
νιώθω για σε, πατρίδα μου, στα στήθη χαλασμό.

Αρ. Βαλαωρίτης

Το επίγραμμα «Η προς την πατρίδα αγάπη μου» του Αρ. Βαλαωρίτη είναι ένας χείμαρρος μεταφορών, παρομοιώσεων και εικόνων. Ο ποιητής εκφράζει τη συγκινητική αγάπη του στην πατρίδα χρησιμοποιώντας το σχήμα: άρση και θέση. Όπως αναφέρει συγκεκριμένα, η αγάπη αυτή δεν είναι:

-κάτι το παροδικό («διαβατάριο πουλί»)

-κάτι το παθητικό ή νεκρό, που δεν οδηγεί σε δράση και δημιουργία («κισσός»)

-κούφια ρητορεία ή πατριωτική έξαρση που δεν επαληθεύεται με αγωνιστικές πράξεις («αστραπή που σβήνεται χωρίς αστροπελέκι»)

-συμβατικά αισθήματα συμπάθειας

για την πατρίδα που δεν εμπνέουν το άτομο να αναλάβει αγώνες όταν αυτό απαιτείται («μια νεκροθάλασσα», «βοή χωρίς σεισμό»).

Η αγάπη στην πατρίδα για τον ποιητή είναι το ακριβώς αντίθετο. Είναι και σκέψη δυνατή και συναίσθημα έντονο και βούληση ισχυρή! Είναι βαθύ βίωμα που προκαλεί δέος: «Νιώθω για σε, πατρίδα μου, στα σπλάγχνα χαλασμό». Την αγάπη του αυτή την επιβεβαίωσε με τις πράξεις του, αφού συμμετείχε δυναμικά στους αγώνες για την ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα και μάλιστα αναδείχθηκε βουλευτής της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Λευκάδας.

Π. Ν. Π., Β' Λυκείου

ή γ ω ν ι ά

Η ελευθερία ως αξία

(στο έργο του Γ. Θεοτοκά «Το τίμημα της Λευτεριάς» και στο έργο του Κ. Καρυωτάκη «Στο άγαλμα της ελευθερίας που φωτίζει τον κόσμο»)

Εμβαθύνοντας κανείς στα έργα της νεοελληνικής γραμματείας θα μπορούσε να παρατηρήσει ότι μία από τις αξίες που διαχρονικά απασχολεί τους έλληνες συγγραφείς είναι η ελευθερία. Αυτό διαπιστώνουμε αν θελήσουμε να συγκρίνουμε το ποίημα του Κ. Καρυωτάκη «Στο άγαλμα της ελευθερίας που φωτίζει τον κόσμο» και το θεατρικό του Γ. Θεοτοκά «Το τίμημα της Λευτεριάς». Τα δύο έργα έχουν βασικά το ίδιο θέμα, αν και η αφετηρία τους είναι διαφορετική.

Το πρώτο έργο αναφέρεται στο πρώτο μισό του περιπετειώδους 20ού αιώνα, ενώ το δεύτερο έργο στα χρόνια της τουρκοκρατίας στο παλάτι του Αλή Πασά των Ιωαννίνων. Και τα δύο όμως εκφράζουν τη νοσταλγία για την ελευθερία και τον πόνο για την έλλειψή της. Αν και φαίνονται πολύ διαφορετικά εξωτερικά, έχουν ως κοινό ιδεολογικό στοιχείο την ελευθερία, η οποία προβάλλεται ως υπέρτατο αγαθό. Ο Καρυωτάκης εκφράζει την αγνοή του για τη διαστροφή της έν-

νοιας της ελευθερίας. Εξάλλου, ο Θεοτοκάς προσπαθεί να τη χαρακτηρίσει ως «έξαρση, φαντασιοκοπία, βακχεία, παραφροσύνη ίσως, ή έρωτα». Αντίθετα, και στα δύο έργα εμφανίζονται πρόσωπα που απαξιώνουν την ελευθερία ως πνευματική αξία, τονίζοντας υλιστικά πρότυπα. Στην πρώτη περίπτωση, οι Αμερικανοί, όπως και άλλες οικονομικά ισχυρές Δυνάμεις, τελευταία εμφανίζονται ότι εκτιμούν το άγαλμα της ελευθερίας, όχι όμως ως σύμβολο, αλλά μάλλον ως υλική αξία, που στηρίζει συμφέροντα. Στη δεύτερη περίπτωση, ο Αλή Πασάς απορεί με τη στάση των Ελλήνων, που, ενώ έχουν πολλά υλικά αγαθά, επιμένουν να επιδιώκουν την ελευθερία τους.

Η παράθεση των δύο έργων επιβεβαιώνει το γεγονός ότι η ελευθερία είναι μια υψηλή διαχρονική αξία που πάντα διακατείχε τον ελληνικό λαό και, επομένως, πάντα απασχολούσε και τους πνευματικούς δημιουργούς του.

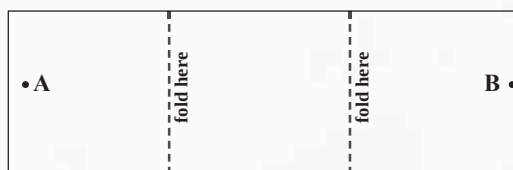
Θ. Γρ. Π., Β' Λυκείου

Mother's day

A card for mom

Materials

- ▶ purple canson (dimensions $0,30 \times 0,12$ cm)
- and lila canson (dimensions $0,40 \times 0,12$ cm)
- ▶ purple and orange felt flowers
- ▶ a piece of lila or orange satin ribbon
- ▶ a small orange piece of canson for our wishes

Instructions:

1. We bend our card as shown.
2. At points A and B we open a small hole, so that when we bend our card, we can get the purple ribbon through.
3. We cut two stripes from the lila canson and we stick them in the front “doors” of our card.
4. We stick the orange piece of canson inside the card and we write our wishes.
5. We decorate our card with purple and orange felt flowers and we put the final touches with a golden marker.

Good luck!

Χρυσάνθη Μαρκέτου, Β΄ Λυκείου
Επιμέλεια: κ. Όλγα Γκαραγκούνη, Εκπ/κός

La famille à travers le regard d'un ados

“La famille sera toujours la base de la société”, a dit Honoré de Balzac. En effet, la famille soutient les jeunes et elle est le noyau de la société.

Tout d’abord, la famille est, pour les jeunes, une maison où ils peuvent toujours revenir. Ils savent que tout le temps ils pourront avoir le support et l’affection de leurs parents.

Cependant, quelques ados, sous la crise d’adolescence, ils veulent être plus indépendants et pas attachés à la protection parentale. Ils ont l’envie de gagner leur argent et ils ne veulent pas avoir besoin de l’aide financière de leurs parents.

En même temps quand ces jeunes deviennent à leur tour adultes, ils pensent faire leur propre famille. Ils veulent donner l’amour à une autre personne et aux enfants. Les jeunes croient que s’ils créent une famille, ils auront un but dans leur vie.

Mais la création d’une famille unie, dans notre époque, c’est aussi difficile. Il y a de facteurs, comme la crise économique et le chômage, qui influencent négativement les jeunes désirant fonder une famille. En plus les jeunes d’aujourd’hui ne veulent pas faire des sacrifices et des concessions et par conséquence ils ne peuvent pas créer une famille réussie avec cohésion.

En conclusion, malgré les résistances des jeunes qui veulent leur indépendance, la famille reste pour les ados la base pour façonner leur personnalité et pour rendre aptes à assumer leur rôle adulte.

Μαργ. Μαρκαντώνη, Γ΄ Γυμνασίου

Επιμέλεια: κ. Κ. Κουτλάκη, Εκπ/κός

Περίληψη στα ελληνικά

Η οικογένεια από τη σκοπιά ενός εφήβου

«Η οικογένεια θα είναι για πάντα η βάση της κοινωνίας», είχε πει ο Ονορέ ντε Μπαλζάκ. Η οικογένεια είναι για τους νέους ένα σπίτι στο οποίο μπορούν πάντα να επιστρέψουν. Παρόλα αυτά, κάποιοι έφηβοι, στην κρίση της εφηβείας, θέλουν να νιώσουν ανεξάρτητοι κι όχι προσκολλημένοι στη γονεϊκή προστασία. Θέλουν να κερδίσουν τα δικά τους λεφτά και σκέφτονται τη δημιουργία δικής τους οικογένειας. Στην εποχή μας η δημιουργία ενωμένης οικογένειας είναι δύσκολη λόγω πολλών παραγόντων και λόγω του ότι οι νέοι σήμερα δεν θέλουν να κάνουν θυσίες και υποχωρήσεις. Παρά τις αντιδράσεις τους, για τους εφήβους η οικογένεια είναι πάντα η βάση που τους βοηθά να σχηματίσουν την προσωπικότητά τους και να αναλάβουν το ρόλο τους ως ενήλικες.

Το φάντασμα που διώχνει τον εγωισμό!

Στο σχολείο που φοιτούσα είχαμε συστήσει Θεατρική Ομάδα. Ήμασταν δεκαπέντε μαθητές μέλη της και από τις τρεις τάξεις του Γυμνασίου. Ο μικρότερος από όλους ήταν η αφεντιά μου. Κάθε μήνα ο Διευθυντής με τον υπεύθυνο της Ομάδας μας οργάνωνε εκπαιδευτική έξοδο.

Ο κ. Διευθυντής αποφάσισε εκείνη την Παρασκευή να στείλει τους μεγαλύτερους σε θέατρο της Αθήνας που έπαιζε το έργο τού Σαίξπηρ «Μάκβεθ». Εμείς όμως, οι μικρότεροι, θα πηγαίναμε στο παιδικό θεατρικό «Γλυκό τσαμπί σταφύλι». Την τελευταία στιγμή πριν αναχωρήσουμε ο κ. Διευθυντής κάλεσε τον υπεύθυνο της Θεατρικής Ομάδας στο γραφείο.

Ο εαυτούλης μου κατέβαινε εκείνη την ώρα τρεχάτος τις σκάλες, γιατί πάλι είχε καθυστερήσει να μπει στο σχολικό. Τα σκαλοπάτια σταματούσαν μπροστά από το γραφείο του κ. Διευθυντή. Όπως προσπερνού-

σα κοντοστάθηκα κι άκουσα – δεύτερο προσόν μετά την αργοπορία μου (να ακούω...τυχαίως) – άκουσα λοιπόν τον Διευθυντή να λέει:

-Καλύτερα να πάρεις τον άλλο, γιατί εκείνοι οι δύο της τρίτης τάξης, αν και μεγαλύτεροι, δεν θα καταλάβουν τίποτα...

Ο υπεύθυνος Καθηγητής της Θεατρικής Ομάδας βγήκε στο προαύλιο βιαστικός και ανακοίνωσε πως θα πήγαινα κι εγώ με τους μεγάλους στο θέατρο.

Τότε έσκυψα το κεφάλι και κοκκίνισα ολόκληρος, θέλοντας να δείξω ότι, ήδη, ένοιωσα πως μου γινόταν μια διάκριση που δεν μου άξιζε! Από μέσα μου, όμως, (ω! από μέσα μου) ένιωσα πολύ διαφορετικά αισθήματα.

-Εγώ στην πρώτη τάξη κι εκείνοι στην τρίτη τάξη. Κι όμως, εγώ ήμουν εξυπνότερος, γι' αυτό ο κ. Διευθυντής μ' έστελνε στο σοβαρό θέατρο (μέχρι τότε πήγαινα στο παιδικό και στις

μαριονέττες).

Η αυλαία άνοιξε. Άρχισε η παράσταση. Το μισοσκοτάδο που απλώθηκε ήρθε να καταπραΐνει τα τεντωμένα από τον εγωισμό νεύρα μου. Ένιωσα τότε τα μάτια μου να κλείνουν, τον

εαυτούλη μου να χαλαρώνει. Καθώς ήμουν και κοντούλης, σήκωνα το λαιμό μου για να βλέπω. Όμως κουράστηκα σύντομα, δεν άντεξα. Σε λίγο μου ήρθαν χασμουρητά! Με πήρε ο ύπνος (πριν προλάβω να καταλάβω τίποτα από την υπόθεση του έργου). Χρρ...χρρ...χρρ.

Ο διπλανός μου συμμαθητής φαίνεται πως δεν μπορούσε να αντέξει το ροχαλητό μου ως το τέλος και... ξάφνου μου δίνει μια γερή τσιμπιά. Πετάχτηκα όρθιος. Γύρω μου δεν έβλεπα τίποτε άλλο, παρά μόνο ένα φάντασμα, που περπατούσε τρομακτικά σε ένα πύργο κυνηγώντας μια γυναίκα.

Μια δεύτερη τσιμπιά ακολούθησε. Η γυναίκα άρχισε

να στριγγλίζει πιο πολύ και το φάντασμα να προχωρεί προς εμένα. Τρίτη τσιμπιά. Θεούλη μου! Σκέφτηκα πως το φάντασμα μου έδινε τις τσιμπιές. Με έπιασε κρύος ιδρώτας. Έπεσα ξερός στο κάθισμα, τρέμο-

ντας ολόκληρος. Ευτυχώς που σε λίγο έγινε διάλειμμα. Τα φώτα άναψαν και ο υπεύθυνος της Ομάδας με ένα συμμαθητή μου με πήραν στα χέρια και με οδήγησαν στο πλησιέστερο ιατρικό κέντρο.

Τη Δευτέρα το σχολείο βούιζε από το απροσδόκητο γελοίο πάθημά μου. Η ντροπή και η περιφρόνησή μου προς τον εγωίσταρο εαυτούλη μου έδειχνε αυτή τη φορά μια ειλικρινή μετάνοια. Το πάθημα μου έδωσε ένα γερό μάθημα. (Από το οποίο θα χαρώ να ωφεληθείτε και εσείς, αφού πρώτα με την άδειά μου γελάσετε με την καρδιά σας).

Η.Δ.

Εκδρομή της Περιβαλλοντικής Ομάδας

Την Πέμπτη 5-4-12 πραγματοποιήθηκε η εκδρομή της φετινής περιβαλλοντικής ομάδας του σχολείου μας. Επισκεφθήκαμε με πολύ κέφι το Κέντρο Περιβαλλοντικής Αγωγής και Ευαισθητοποίησης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, που βρίσκεται στη Βουλιαγμένη Αττικής μέσα σε ένα κατάφυτο δασύλλιο.

Οι υπεύθυνες του ΚΠΑΕ μας υποδέχτηκαν με πρόσχαρη διάθεση και αμέσως μας κατατόπισαν "γεωγραφικά", σχετικά με τον πολύ όμορφο πνεύμονα πρασίνου στον οποίο βρεθήκαμε, αλλά και την ιδιαίτερη μορφολογία του εδάφους της περιοχής. Στη συνέχεια χωριστήκαμε σε δύο ομάδες για την καλύτερη εφαρμογή του προγράμματος. Περιηγηθήκαμε στο μικρό δάσος του ΚΠΑΕ και γνωρίσαμε την ποικιλία που χαρακτηρίζει τη χλωρίδα της περιοχής. Παράλληλα, προβληματιστήκαμε για τις βλαβερές συνέπειες που προκαλούνται σε δέντρα της περιοχής από ανθρώπινες επεμβάσεις, οι οποίες σκοπό έχουν την αύξηση του κέρδους χωρίς όμως αγάπη και ενδιαφέρον για το περιβάλλον.

Εντύπωση μας έκανε ένα συγκεκριμένο σημείο του δάσους, όπου αντικρύσαμε τα ερείπια ενός παλαιού παρατηρητηρίου

("φρυκτώριον"), από όπου στέλνονταν μηνύματα για σημαντικά γεγονότα, όπως για επίθεση πειρατών κ.ά. Αμέσως κάναμε τη σύγκριση με τους σύγχρονους τρόπους

μετάδοσης μηνυμάτων (π.χ. ραντάρ). Η βόλτα μας έκλεισε με μια σύντομη εξερεύνηση της ακτής της περιοχής, όπου θαυμάσαμε αξιοπερίεργα θαλάσσια όντα.

Το πρόγραμμα συνεχίστηκε με την προβολή ενός πολύ ενδιαφέροντος βίντεο, απ' το οποίο ενημερωθήκαμε για τα μεγάλα οικολογικά προβλήματα της εποχής μας και για τη στάση που οφείλουμε να δείχνουμε ως υπεύθυνοι πολίτες και κυρίως ως

αληθινά τέκνα του Δημιουργού μας. Η επίσκεψη έκλεισε ευχάριστα με παιχνίδια περιβαλλοντικού περιεχομένου, με τα οποία κατανοήσαμε καλύτερα την πολυπλοκότητα της φύσης και την ανάγκη που έχει για τη φροντίδα μας.

Μακάρι να γύριζε ο χρόνος πίσω και να ξαναζούσαμε τις πολύ όμορφες κι εποικοδομητικές στιγμές που ζήσαμε στη φετινή εκδρομή!

**Χρ. Ανυφαντή & Αδ. Τσουρουφλή, Α' Γυμν.
Επιμέλεια: κ. Α. Κουτσόπουλος, εκπ/κός**

Οι σπιθές του Πυρσού

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

- Τι κοινό έχουν τα αστέρια με τις μασέλες;
(Βγαίνουν και τα δύο τη νύχτα.)
- Γιατί οι γονείς κάνουν περισσότερα πάρτι γενεθλίων στους γιους κι όχι στις κόρες;
(Γιατί το τραγουδάκι λέει «Happy birthday to you = του γιου!»)
- Πότε πηγαίνουμε αργά στο σχολείο;
(Όταν το κουδούνι χτυπά πριν φτάσουμε!)
- Ένα αεροπλάνο, πετώντας από τον Καναδά στις ΗΠΑ, πέφτει στα σύνορα των δύο χωρών. Σε ποια πλευρά θα ταφούν οι επιζώντες;
(Φυσικά, οι επιζώντες δεν πρόκειται να ταφούν!)
- Αν ο γιατρός σάς δώσει 3 χάπια, να τα πάρετε με μισή ώρα διαφορά, πόση ώρα θα περάσει μέχρι να τα πάρετε και τα τρία;
(Μία ώρα.)

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ποια ζώα είναι γραμμένα; Αλλάξτε τη σειρά των γραμμάτων, για να τα βρείτε!

ΓΑΔΑΛΕΑ:

ΚΡΟΣΕΝΟΡΙ:

ΧΟΤΖΑΚΙΡΟΝΣΟΣ:

ΦΥΣΤΙΚΟ:

ΠΑΛΑΓΟΠΑΣ:

ΓΑΛΟΣ:

ΚΟΥΝΙΠΙΓΟΣ:

ΚΑΡΟΣΚΟ:

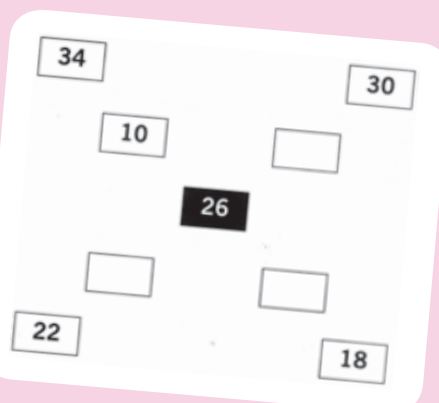
Θεοδ. Πούλη, Β' Λυκείου

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

- Μπαμπάς: -Εγώ, Τοτέ, στο σχολείο ερχόμουν πάντα πρώτος.
Τοτός: -Αλήθεια, μπαμπά;
Μπαμπάς: -Ναι, κάθε μέρα έφτανα στο σχολείο πριν τις 7.30 π.μ.!

ΑΘΡΟΙΣΜΑΤΑ

Συμπληρώστε τους αριθμούς που λείπουν, ώστε σε κάθε διαγώνιο να βγαίνει άθροισμα 130.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΝΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

1. ΔΙΑΒΑΣΜΑ
2. ΙΩΣΗ
3. ΑΝΑΣΤΑΣΗ
4. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
5. ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ
6. ΠΑΣΧΑ
7. ΕΛΑΙΩΝ
7. ΣΤΑΥΡΩΣΗ

SUDOKU:

4	6	1	2	3	5
1	3	5	4	2	6
5	2	6	3	4	1
2	5	4	6	1	3
6	4	3	1	5	2
3	1	2	5	6	4

εκπαιδευτήρια (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(Γυμνάσιο - Λύκειο)

www.apostolospavlos.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κατασκηνωτικά Σεμινάρια "Κοινωνικής Προσπάθειας"

Φέτος οι κατασκηνωτικές περιόδους ορίστηκαν ως εξής:

- 22/6 -3/7 για παιδιά α' σχολικής ηλικίας & μέχρι Δ' δημ.
- 4/7 -16/7 για αγόρια 11-15 ετών
- 18/7-30/7 για κορίτσια 11-15 ετών

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Φέτος με οδηγό τις περσινές προτιμήσεις των Γονέων,
προβλέπεται ότι για τη νέα Σχολική Χρονιά
θα υπάρξει πληρότητα μαθητών στα Εκπαιδευτήριά μας.
Οι ενδιαφερόμενοι Γονείς πρέπει εγκαίρως να προσέλθουν
για την εγγραφή των παιδιών τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Από τη νέα σχολική χρονιά 2012-13 θα λειτουργεί η
"Στέγη Μαθητικού Ομίλου" ξέχωρα για μαθητές και μαθήτριες. Θα
δέχεται για διαμονή και φιλοξενία περιορισμένο αριθμό μαθητών,
σύμφωνα με τον Κανονισμό της. Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να
υποβάλουν έγκαιρα σχετική αίτηση στη Διεύθυνση του Σχολείου.

τηλ.: 27410 - 29663 , Κιν: 6932 659820

fax: 27410 - 75727, e-mail: grammateia@apostolospavlos.gr